

He blei seint me seesstiinn

Soolen hon sjiinär å vatne plaskar vidär tiltåna. Jäär sitär vi å gniisslar teendär nääär vi int käämmär uut opa ååkärn. Stassboan undra kvaför vi int sår nääär he e så fiint vedär Tåm sku määdas mars yvi vääär leidärååkrar så sku däm förstaa. Men tåm suusar bara framm i siin biilar å siir uut djinu fönstren.

Men int ska vi sörg fast kattån e maagär. No bliir he seesstiidär i åår å. Å bliir he int så e he bara braa för he finns för mytji maat tå nääär man kan kast bårt ein stoor deil. Int för att tåm sãm sveltär sku tyck he. Sku man bara kuna så sku man djee bårt allt man oodlar ååt tåm å tess jäär gnellspiikan sku fåå va utan.

Men he sku djell ti hitt opa någa ti lag nu så att man int far uut opa ååkärn å klemmär til te leidre så att he bliir sãm siment. He taar opa nærvren ti vent å gummåna suckar å ventar å att bisana ska slipp uut opa ååkärn så att he bliir liite fridligari tii heim.